

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIA ŞI ADMINISTRATIJA
BRAŞOV, STRADA LUNGA Nr. 5.
Telefon 226

Abonament anual 200 lei.
Pentru străinătate 500 lei.
Pentru autorități 500 lei.
Anunțuri, reclame, după tarif.

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIŢIU.

Apare de trei ori pe săptămână

„...noi trebuie să trasăm un drum, ca printr-o educație sănătoasă să servim țara și națiunea românească.”

Din cuvântarea de Anul Nou, a d-lui Al. Vaida Voevod, președintele Frontului Românesc.

Centenarul Casinei Române

Braşov, 4 Ianuarie 1936.

În aula istoricului nostru liceu ort. român „Andrei Şaguna” Românii din oraşul și județul Braşov prăznuesc astăzi, în cadrele unei sădinte solemne festive, împlinirea unui veac dela înființarea Casinei Române.

Potrivit a fost ales locul pentru această aniversare centenară, fiindcă — dacă la începutul ei Casina Română a avut în vedere mai mult interesele comerțului înfloritor românesc de odinioară — timp de numeroase decenii, până în ziua mare a Unirii, Casina Română a fost locul de întâlnire și de mare sfat al frunțurilor români din acest colț de țară, pentru toate gândurile nobile ce frământau și preocupau sufletele românești în acele timpuri de grele suferinși și prea puține bucurii.

Între zidurile acestei Casine Române s'au plămădit atâtea inițiative și s'au înfiripat primele noastre „Asociațiuni” și „Reuniuni” cu scopul de a promova și înălța cultura noastră națională, temelii atâtor așezăminte, cari ne-au păstrat conștiința națională, fără de care n'eam fi putut salva și promova, pe toate terenele vieții publice, interesele de viață ale poporului românesc în vremuri de urgie și grea cumpănă.

La doi ani după înființarea Casinei Române au apărut primii numeri ai „Gazetei de Transilvania” și ai „Foi pentru minte, inimă și literatură”, în ale căror coloane s'au discutat problemele cari frământau pe conducătorii poporului românesc de pretutindeni și se dădea hrană sufletească unui neam serios de cultură și libertate națională, din cari frământări au răsărit pe rând: liceul lui Popasu, astăzi liceul „A. Şaguna”, „Asociațiunea pentru literatură și cultura poporului român”, „Societatea pentru fond de teatru român”, „Reuniunea femeilor române”, institutele noastre economice în frunte cu „Albina”, „Reuniunea de gimnastică și cântări” și atâtea alte așezăminte culturale și naționale.

Tot în încăperile acestei Casine Române și-au dat întâlnire pe vremuri frații noștri veniți adeseori pe sub ascuns, la Braşov, din celelalte provincii românești, pentru a se sfătui, a se ajutara reciproc și a pregăti ceasul izbânzii neamului românesc.

Din Braşov au pornit și s'au alimentat marile mișcări naționale, începând cu istorica adunare de pe Câmpia Libertății dela Blaj, până la procesul Memorandumului și până la intrarea în acțiune a fraților eliberatori în toamna anului 1916.

Importanța serbătoarei de astăzi o evidențiază, ca o încoronare a unor lupte de aproape un veac, în mod strălucit faptul că însuși Maj. Sa Regele Carol II, însoțit de membrii guvernului și de foștii Săi sfetnici, a ținut s'o cinstească cu înalta Sa prezență.

Ziarul „Gazeta Transilvaniei”, al cărei întemeietor, Gheorghe Barițiu, a fost și unul dintre întemeietorii Casinei Române, aduce astăzi omagiile ei instituției jubilară centenară, închinându-se cu recunoștință în fața memoriei generațiilor de frunțiși, astăzi dispăruți, cari, grupați în jurul acestei Casine Române, au contribuit la întemeierea și dezvoltarea ei, binemeritând pentru Neam și Lege.

Să acționăm!

Unitate de lupta națională

Cel mai prețios dar de Crăciun și de Anul Nou, ce a primit națiunea românească, este noul mesaj al d-lui Dr. Alex. Vaida-Voevod, președintele Frontului Românesc, mesaj formulat într-o concisă și luminoasă chemare, la 22 Dec. 1935, a cărui esență este următoarea:

„Solidaritatea și ralierea tuturor Românilor într-o puternică unitate de luptă națională.”

Această chemare, venită din adâncul conștiinței răscolite de împrejurări, a aceluia, care vreme de o jumătate de veac, a fost nu numai un vajnic stegar al naționalismului românesc, ci comandantul, care, coborând de pe tribuna Statului Major în tranșeele cele mai înaintate ale sprâncelor lupte politice, a avut comanda generală a încercării mari, corp la corp, până la biruința finală. Pecea noastră l-o datorăm lui. Recunoașterea Basarabiei l-o datorăm lui. După anii de dibuire, de frământări și

de rătăcirii, revirimentul național în viața practică și publică, declanșarea reală, pe țară, a curentului naționalist, l-o datorăm lui.

Președintele Frontului Românesc a colindat țara, cu cântecul seci ale cifrelor, — seci, dar cu atât mai dureroase și mai elocvente, — cari zugrăveau, în relief plastic și concludent, inferioritatea elementului românesc în țara întregită, prin jertfe milenare. Organele oficiale al Front. Rom. au arătat și ele, deasemenea prin date și cifre, raportul de inferioritate dezastrosă pentru Români, în special față de evreii care acaparatoare și copleșitoare.

Avem înaintea noastră admirabilul exemplar de Crăciun al ziarului naționalist „Porunca Vremii”. Iată ce spicim: în România, pe lângă 14 milioane de Români, avem 2 milioane de evrei. Procentul Românilor la orașe este: în Basarabia de 17%,

în Bucovina de 11%, în Ardeal și Banat de 16%. Referindu-ne la venitul global anual de circa 122 de miliarde, din diferite ramuri de activitate, evreii dețin din acest total peste 80 de miliarde de lei. Din 2854 de cărți de literatură, versuri, doctrine politice și sociale, apărute în românește, dela 1920 încoace, în România, cu un total de 8 milioane 561.000 de exemplare, 1708 sunt scrise de autori evrei, cea mai mare parte cu nume romanizate. Din 14.300 de volume, broșuri, fascicule, 11.215 reprezintă scrieri pornografice, romane imorale, aventuri, indemnuri la crimă etc.

Ne oprim aci. Statistica e bogată. Serile sunt lungi, dureroase și revoltătoare!

Cine dorește să se edifice complex, să cumpere acest număr al „Porucii Vremii”. Să citească cu luare aminte și dacă are conștiință, ca om și român, se va îngrozi. Și îngrozindu-se, să acționeze! Să acționeze prin toate mijloacele legale ce-i stau la dispoziție. Căci altfel ne merităm soarta. Să nu avem milă cu trădătorii interesele românești. Este timpul să acționeze cu arma să pornească, acum măcar, din senin intelectualilor. Închegați-vă în mănunchiuri de redeşepare! Faceți garda demnității naționale! Înșerați-vă în frontul nației românești! Demascați pe profitorii, pe iezuiți, pe cavalerii nerușinați ai traficului de influență, ce jefuitorii banului și bunului public. Puneți mâna în gât lipitorilor ce ne amenință din umbră și ne distrug prin localuri de pierzanie. Nu mai tolerăm jugul economic și robia morală, ce ni le-au impus stăpânitorii noștri din culise, evreii!

Cetățeni! Procedați la arderea publică a tuturor scrierilor imorale. Scoateți de pe țăriștii vinovați, ori unde-i găsiți. Acțiune, fraților! Fără acțiune suntem pierduți. Numai prin acțiune colectivă, prin solidaritate morală și națională, ne putem reface prestigiul pângărit al țării. Națiunea — românismul — este în legitimă apărare!

Braşov, 27 Dec. 1935.

Ioan Al. Bran-Lemeny.

Ascensiunile în stratosferă

De curând, doi americani, Stevens și Anderson au atins, cu un balon, înălțimea de 22.066 m, bătănd astfel recordul lumii. Ce rost au aceste ascensiuni, legate, evident, de mari pericole? De sigur, pe lângă spiritul de emulație între națiuni, din punctul de vedere al recordurilor, considerate ca atare, există și un scop științific la mijloc. Și se pare că nu este cel mai neînsemnat.

Atmosfera ce inconjoară, ca o cămașă pământul, se împarte în două părți distincte. Partea inferioară, troposfera, în care au loc fenomene meteorologice. Partea superioară, stratosfera, transparentă și calmă. Limita din-

tre ele variază între 10—15 km. dela poli la ecuator.

Ne interesează compoziția atmosferei, deoarece un corp ce se mișcă într'ansa se încălzește (cazul clasic al meteorilor). Această încălzire depinde de ponderea unuia dintre gazele ozon sau hidrogen. Ridicarea de temperatură e foarte mare în primul caz și relativ mică în cel de-al doilea. Apoi prezența stratului de ozon dela marile înălțimi filtrează razele cosmice (solare, stelare), oprind pe cele vătămătoare vieții de pe pământ. Caracteristicile atmosferei interesează medicina, optica (d. ex. proprietatea atmosferei de a difuza lumina). Rărirea aerului face ca cerul să se întunece pe măsură ce ne urcăm în sus, la 22.000 m. bate în cenușiu-închis, iar mai sus, în vid, e complet negru.

Iată și un mic istoric al ascensiunilor în balon: în 1783 frații Montgolfier se ridică pentru prima oară în aer. Peste un secol (1875) este atinsă înălțimea de 8.700 m. În 1901 Berzon și Suering se urcă la 10.800 m. Tocmai peste 26 pe ani (1927) recordul este întrecut cu încă 2.000 m. (12.800 m). Piccard, întrebându-l o necelă etanșe, atinge în 1931 înălțimea de 15780 m. Anul următor o depășește, ajungând la 18.000. În 1934 Ru-

și Vassenko, Fedosseenko și Ussyokin, cad victimă îndrăsnelii de a atinge 21.300 m.

Mai sunt și alte metode de explorare ale atmosferei, printre cari baloanele-sondă. Cele mai îndrăznețe au atins 39 km. În general se măsoară temperatura, presiunea, densitatea și starea higrometrică a aerului. Se determină intensitatea razelor cosmice și se fac probe de analiză chimică.

Pe baza datelor fizice culese, s'au stabilit astfel tabele universale, cunoscute sub numele de atmosferă standard. E de remarcat că dela 40 km. în sus nu avem măsurători directe.

Se pare că dela 120 km. în sus aerul e atât de rar, că nu mai opune o rezistență apreciabilă, chiar unui mobil posedând o viteză enorm de mare, cum sunt cele întâlnite în cosmonautică.

Se pune o întrebare: ne vom opri cu explorarea riguroasă a atmosferei la 22.066 m? Având în vedere că viitorul aviației stratosferice, de mare viteză și eventual al astronautilor (de ce nu?) e bazat în mod intim pe aceste sondajii, sunt de prevăzut, într'un viitor apropiat, noul ascensiuni și noul recorduri.

Ionel Mardăroiu.

De Anul Nou.

Suveranul către Țară

La recepția, care a avut loc de Anul Nou la Palatul Regal, Majestatea Sa Regele răspunzând urărilor adresate Lui în numele țării de primul-ministru Tătărescu, a rostit următoarea cuvântare:

Domnule Președinte al Consiliului,
Domnilor,

Din adâncul sufletului mulțumesc pentru bunele urări ce Mi-ați adresat în numele întregii țări.

Pentru toată lumea această reînnoire a anului este un moment solemn, este un moment în care trebuie să ne gândim la ceea ce s'a putut înfăptui și, îndeosebi, la ceea ce vroim și ceea ce putem înfăptui de azi înainte.

Anul, care a trecut, a fost un an greu. Am însă mulțumirea cel puțin de a constata că în teritoriul țării, s'a putut, cu toate greutățile îndeplini un program. Și astăzi aduc mulțumirile Mele Guvernului Meu pentru realizările înfăptuite.

Rămâne de văzut ce poate să ne aducă anul care vine.

Este adevărat că acest an începe cu nouri grei la orizont. Dar am și Eu cea mare speranță că, cuminenția și, cum spuneți, spiritul de conservare al popoarelor, ne va păzi de mai rău. Dar chiar așa, noi nu trebuie să rămânem cu ochii închiși. Acest an va fi un an de veghe, un an de întărire.

Eu, din locul de mare răspundere pe care îl ocup, voi fi acela care voi îndeplini până la sfârșit această îndatorire către poporul Meu. Și, în ziua aceasta, în care aduc din tot sufletul Meu urările Mele cele mai calde tuturor locuitorilor acestei țări, Imi iau solemn angajamentul în fața poporului Meu să continui a lucra din răspundere și cu toată dragostea pentru întărirea și înălțarea sufletească a poporului românesc.

La mulți ani tuturor!

NOTE DE DRUM.

DOR DE DUCĂ

Dela marea Jamboree internațională a cercetașilor seniori din Suedia (Ingarö).

de Nic. Căpățână-Turcu,
cercetaș senior.

— Urmare. —

11 Iulie. Sunetul de clopote ne amintește ora 6 dimineața. In chilofii de g'mnastică eșim să executăm grațioase exerciții de famlădiere în curtea școlii.

Umorul, dealfel ca în toate dimineațele, al d-lui Sebe comandant de centurie la Negru în București, ne face deșteptarea mai veselă și mai agreabilă, mai ales că mulți dintre noi nu erau prea obișnuiți cu acel „...cine se scoală mai de dimineață”...

La ordinea zilei urmează vizitarea aeroportului și a mitropoliei. La aeroport d-l Bugevski artist al Teatrului Național din Cernăuți fiind și un bun pilot, ne conduce în hangar, unde planoarele așteptau par'că punerea imediată în mișcare. Prin cuvinte pline de înflăcărare ne expuze progresele ce le-a realizat personal în aviatia civilă fără ca statul să intervină câtuși de puțin. Era atât de indignat de această pasivitate regretabilă încât la un moment d-l a spus că scoate planoarele (avioane fără motor) afară din hangar și le dă foc. Intrebat fiind dacă din 1930, de când a luat ființă acest aeroport s'a întâmplat vre-un accident, ne răspunde că nu s'a înregistrat nici unul, deși se brevetează în fiecare an 15-18 aviatori. Recordul de ridicare cu planorul este de 1500 m. altitudine, iar cel de sbor neîntrerupt 56 ore. Cântărește 80 Kgr. și poate avea o viteză de 12 m. pe secundă.

De aci plecăm spre reședința metropolitană. Mitropolia din nordul țării noastre s'a ridicat în a doua jumătate din veacul trecut la anul 1866. Este construită în stil oriental, apropiindu-se de genul Maur. În cursul lucrărilor arhitectul Mincu a dat linii definitive arhitecturii moderne. Ni se arată cancelaria defunctului Mitropolit Nectarie al Moldovei. În acest birou vedem portretele: Regelui Ferdinand I, Regelui Carol I și tabloul lui Alexandru cel bun și Ștefan cel Mare. Toate aceste tabouri picturale au fost executate de pictorul Bucovinei Bărgăoanu. Tavani sunt sculptați din lemn și împodobit în gen oriental.

De aci plecăm spre reședința metropolitană.

Mitropolia din nordul țării noastre s'a ridicat în a doua jumătate din veacul trecut la anul 1866. Este construită în stil oriental, apropiindu-se de genul Maur. În cursul lucrărilor arhitectul Mincu a dat linii definitive arhitecturii moderne. Ni se arată cancelaria defunctului Mitropolit Nectarie al Moldovei. În acest birou vedem portretele: Regelui Ferdinand I, Regelui Carol I și tabloul lui Alexandru cel bun și Ștefan cel Mare. Toate aceste tabouri picturale au fost executate de pictorul Bucovinei Bărgăoanu. Tavani sunt sculptați din lemn și împodobit în gen oriental.

Vizităm sala sinodală sau cum îi mai spune: sala de marmoră care se bucură de o faimă istorică prin faptul că aici s'a hotărât Unirea Bucovinei la Regatul Român. De jur împrejurul sălii sunt picturi reprezentând scene biblice și tot deodată scaune sculptate cu o fineță remarcabilă în sala de recepție; sau sala roșie, sunt portretele mitropoliștilor. În sala albastră vedem portretele episcopilor, unde dealfel ca „peste tot zugrăveala de peste 61 ani este așa de bine conservată încât își face impresia că existența ei e de dată recentă.

Interesantă este biblioteca cu cele câteva mii de volume, ca și capela personală a mitropolitului, unde în fiecare zi se oficiază serviciul divin, de însoțit mitropolitul.

Scaunul pe care ședea înaltul prelat era îmbrăcat în zăbranic, așteptându-și un nou stăpân.

Scaunele aproape toate sunt inspirate după stilul bucovinean. Renumitul pictor Job din Viena, care a lucrat în cele mai mari mănăstiri din lume, a pictat sfânta mitropolie timp de un deceniu. După cum arhitectul Mincu a dat soluția definitivă a arhitecturii moderne, tot așa arhitectul Closka a lucrat 10 ani la împodobirea Mitropoliei.

Arch'presbiterul Vicariu ne istorisește cum Rusii au cruțat pe vremuri această Mitropolie, pre-

cum și orașul sperând că într-un viitor apropiat le vor aparține.

Arhitecții streini vin de stau zile lațregi studind arhitectura mitropoliei. Pentru a evidenția faimă, de care se bucură, este îndesjuns să reamintesc că în anul 1866, la Londra macheta planului ei a luat premiul al doilea. În curtea mitropoliei pe stânga se găsește muzeul și școala cântăreșilor, iar în dreapta facultatea de teologie cu internatul unde locuiesc peste 100 preoți și 1400 de studenți. În capela ni se face o slujbă cu trei preoți, rugând pe Dumnezeu să ne conducă pașii spre bine. Paraclisul acestei capele este lucrat în stil bizantin și a costat 2 milioane florini aur.

După masă autoritățile locale au invitat pe comandanții la o înghețată, unde cercetașele cernăuțene din Coh. „Aron Pumnul” nu mai pridideau cu servitul.

Inspectorul șef bucovinean d-l Doboș prin cuvinte călduroase ne arată dragostea și bucuria ce o simte în mijlocul cercetașilor din întreaga țară. Protopopul Cernăușilor Avram cu căldura sufletului său de duhovnic dăruiește binecuvântarea bisericii în drumul nostru lung.

Răspunde tuturor d-l Col. Sâmboteanu mulțumindu-le pentru concursul acordat atât de autorități cât și de capii școlilor pentru ospitalitatea de care ne-am bucurat.

În momentul despărțirii regretăm plecarea noastră din orașul atât de familiar și primitiv. Dar cum ținta noastră era dincolo de hotarul țării. În mijlocul rașunilor așteptam rezoluția cialsul plecării, care era stabilit pe dimineața zilei următoare.

— Va urma. —

RECENZII.

Aurel Millea: „Organizarea și Apărarea Muncii Naționale”.

În avalanșa de cărți ce se ocupă cu probleme sociale și economice dela noi, lucrarea d-lui A. Millea, apărută luna trecută în editura „Tipografia Națională” Cluj, este un nou document de valoare asupra problemelor sociale capitale din țara noastră.

Îndrăzneala cu care atacă autorul lacunele administrative și politice ce s'au finit lanț la noi în decursul celor 17 ani dela război, îl caracterizează și în-

scris așa cum este în toate acțiunile lui: un mărginean plin de viață, harnic inuincitor, bun organizator și gospodâr.

În cele zece capitole din lucrarea sa, avocatul A. Millea ne face un document istoric al muncii în legătură cu dezvoltarea poporului român, a așezării lui în veche și în vremea primelor conflicte de muncă. Trece apoi la categorisirea breslelor principale din vechime — cu into-

leranți lor națională, la epoca de emancipare, origina crizei mondiale și influența ei asupra crizei înregistrate în România. În perioada post-belică, se ocupă cu normele de organizarea societății, autarhia economică, șomajul alurea și la noi, măsurile de apărarea muncii naționale, încheind cu o serie de probleme noi pentru organizarea și sistematizarea muncii românești, drept norme principale pentru eșirea d-mașosul în care ne sbatem astăzi.

Autorul ei singur a început de jos, cu lipsuri, dificultăți și greutăți multiple. Cu o perseverență ce caracterizează pe poenorii d-n jurul Sibiului — transmisă obișnuit și la intelectuali — muncind în toate ramurile în care a putut străbate, a rășbit ași face un rost, devenind un exemplu pentru cei din jurul lui.

Datorită acestui simț, cartea „Organizarea și Apărarea Muncii Naționale” în cele 110 pagini, ne înfățișează pe autor ca pe unul ce nu se poate împăca și nu poate digera machinașunile ministeriale cu tot lanțul lor de măsuri n-faste întăririi statului național.

Lectura acestei lucrări se face cu ușurință.

După introducerea edificatoare asupra fondului, autorul ne face în capitolul întâu „Istoricul muncii în legătură cu dezvoltarea poporului român”. Începând cu primele faze care au impus muncă drept mijloc de existență pentru om și a moralei ca stimulent purificator — dându-ne exemple dela Moise și Hamurabi la Babilonieni, trece prin epocile de legislație pentru organizarea socială, prezentându-ne la încheierea acestui capitol în toată nuditătea lor greșelile administrative ce expăsează poporul și înormăntează cinstea și morala: „Ce indemn poate fi pentru generația actuală a funcționarilor, soartea bătrânilor, eșanșii cerșitorii, umbând sdranșii pela Casa Generală de Pensuni, care și face o diabolică jurisprudență, pentru a nu da slujbașului de ieri, ceace i-se cuvine astăzi? pag. 13. Iar la pag 15 spune: „Funcționarii nu mai muncesc cu râvna ce s'ar cuvenit, pentru că munca lor, ca și munca particularilor nu mai este apreciată și în divizii au ajuns a se convinge că majoritatea cetățenilor nu realizează prin muncă cinstită rezultatele de cari se bucură, ci acelea se ating în urma speculașunii și în deosebi a eludării legilor”.

Aceste afirmașuni ne prezintă adevărata stare a administrașiei noastre. Adevăruri pe cât de tris-

te pe atât de îngrijorătoare, cari vor constitui puncte grave în procesul falimentului politicianismului troglodit ce le patronază.

Ua alt pasagiu, care întărește și mai mult aceasta și de printră rândurile cărui se poate citi cu puțină bunăvoință și mai mult, spune: „dela un timp încoace, alături de codul legilor scrise, zise „uzuale” pe masa fiecărui cetățean s'a așezat un cod al obiceiului locului, nevăzut, dar pretutindeni simțit, care-l învașă cum să eludeze ceea ce statul a dispus eri, cum să înfrângă orice baraj al moralității trimbișate cu emfază,—dacă cumva practica impusă chiar de organele statului n'ar fi trecut în desuetudine regulile consfășite de coroaș și impuse prin monitor”. (Pag 19)

Forște interesante sunt cercetările d-sale din capitolul asupra așezării românești în vechime și a primelor conflicte de muncă ivite, și acelea ale breslelor din evul mediu.

În celelalte capitole, până la capitolul penultim, analizează principiile politice constructive din Italia și Germania neomișfăad nici pe Rusia Sovietică, pentru înlăș urarea șomerismului și prosperitatea economică. Totuș, analizând ideologiile partidelor politice și dela noi, împărșindu-le în partide de stânga și dreapta, înfierișază principiile celor de dreapta. Aci constatăm că autorul se contrazice singur, deoarece „principiile politice constructive” din statele pe cari le vizează, sunt toate legate de existența partidelor de dreapta, și cari D-sa nu le admite la noi. (Pag. 88-89)

Nu trebuie să uite d-l Millea, că toate partidele politice, cari s'au perșindat la conducerea treburilor publice din stat, au debarcat în general din aceleași motive gospodărești nefaste, pe care d-sa le semnalează cu toată obiectivitatea. Democratismul prea larg, este periculos. Exproprierea moșerilor și improprietărișarea țărănilor, n'a dat rezultatele așteptate tocmai datorită indulgenșei de tratament prea larg și nepăsător.

Omul psihologiceste judecat este o construcție curioasă, căruia dacă nu i-se impune sever exșutarea ordinelor din stat prin măsuri rașionale chiar, nu se supune, nu se sinchisește și răul de care ne plângem, se lungeste la infinit. Dar chiar autorul spune că: „Românului și binele trebuie să îl dirijezi și să îl dai cu băta”. Atunci de ce nu admite cu riscul chiar de a se contrazice, schimbarea actualului sistem de gospodărie românească, care s'a dovedit incapa-

DIN AUTE ȚĂRI

Cum se serbează Anul Nou în China

Anul nou în China înseamnă sărbătoarea tuturor sărbătorilor.

Chiar și copiii de școală au vacanșă o lună de zile, dela jumătatea lui Ianuarie până la jumătatea lui Februarie. Toate ceremoniile acestei sărbători tind să exprime bucuria vieșii. Patru dorinși are fiecare chinez: abundenșă, bogășie, descendenși numeroși și viașă lungă.

Cu o zi înainte de anul nou se umplu toate vasele cu apă, fiindcă fântănele se pecetluiesc pentru trei zile. Fântănele chinezești sunt eșă fal consiuite că nu se poate scoate apă decât cu un urciol. De jur împrejur au ghizduri de piatră. Nu oate însă. Când o nouă fântână e gata, se arde pe margini tămăe și lumânări pentru șgonirea duhurilor rele. De anul nou nu se mătură și nu se dă nimic afară din casă, pentru ca să nu se dea afară și „fericirea casei”. Noaptea de anul nou se petrece în sânul fami-

liei. După miezul nopșii are loc un preznic. În timpul mesei copiii cad în genuchi în fața părinșilor. Lucrul acesta pe chi-nezeșe se spune: „șpai nien” = „salutul anului nou”. Tatăl dă fiecărui copil câte o mână de bani, ceea ce înseamnă legătura cu Noul An. Ușile caselor se lipesc pe dinafară cu o bandă, pe care se scrie: „kai men tai tci”, ceea ce înseamnă: „deschiderea ușei e fericire”. După miezul nopșii tatăl deschide ușa, rupe banda de hărtie și adoagă: „An fericit! Să vină de-acum abundenșă, bogășia... etc.”! După aceasta aprinde o hărtie de culoare galbenă, pe care se așă diferite figuri cu însemnări superștițioase și face trei mătăni. În urmă se aprind diferite artificii și toși fac mătăni în fața unor pomelnice cu numele celor morșii, în care cred că stau sufletele strămoșilor.

Gospodinele se închină în fața „șpiritelor căminului”, re-

prezentate în fiecare bucătărie chinezească prin diferite desene și fotografii. Se crede că șpirittele acestor de anul nou pleacă spre cer și solicită pentru gazdă tot ce a auzit în timpul anului. În cinstea acestora se jertfesc prin ardere bani de hărtie.

Gura copiilor se șterge în seara de anul nou cu o hărtie aurită, pentru ca să nu spună vorbe urâte față de părinșii și de familie. În urmă se volatilizăază oșet, pentru ca să îndepărteze influenșele rele din jurul casei.

A doua zi de dimineașă se merge la pagodă, unde se roagă pentru apărarea orașului, pentru dreptatea zeilor ș. a. Pretutindeni chinezul se înclină de trei ori, atingând pământul cu fruntea. Se ard bani de hărtie, artificii și lumânări.

Ca să se vadă că merg la pagodă, încă din timpul nopșii, cetățenii ies pe ulșii purtând în mâini o lampă rotundă învălășă în hărtie, peste care se așă scrise semnele numelui de familie.

Cu prilejul acestei sărbători se vad foarte multe obșceturi și datini. De pildă mulși budiști nu

mănăncă carne din respect pentru Budha, care le promite ani fericitșii în viașă. Odată intrat în pagodă, chinezul trebuie să ia un „șos” pentru anul nou, în șchimbul cărui dă o anumită sumă de bani. Losul acesta e un fel de hărtie galbenă, pe care stă scris o serie întreagă de dorinșii și răspunsuri. Aceștea din urmă sunt scrise în așa fel să satisfacă oarecum gândurile și dorinșele oamenilor. La rândul lor cerșetorii se folosesc de ziua anului nou. Se adună în grupuri pe la case și fac urări pentru anul nou. Ușează gazdei munșii de aur, ploae de aur și argint, copii mulșii și zeci de mii de alte lucruri; bune. În cazul când nu li se dă nimic — și asta nu se întâmplă niciodată — cerșetorii bleștemă casa aceea. De acest lucru se tem chinezii, crezând că toate aceste urări se împlinesc cu șfăștenie. La unele popoare se mulțumește și se salută de sute de ori, de o mie de ori, „De mii de ori te salutăm...!” La Chinezii însă e vorba de zeci de mii de ori. Lucrul acesta e interesant pentru aceașă nașțiune, care privește înapoi spre

trecutul său de mii de ani. Poporul acesta se impune prin trecutul său, prin imensitatea lui, prin suprașafa întinșă pe care o ocupă în Asia, prin imensele sale fluvii, prin munșii săi urieșii ș. a. m. d. Astfel că ideea imensității se păștează și în vorbele poporului. De pildă „Slavă fie” chinezul le exprimă prin cuvintele: „Wan wan tsus pu te” = „10.000 x 10.000 nenumărat!”

În ziua de anul nou strășile chinezești au un aspect deosebit. Nu mai există șgomot, nu se mai fac țărguelli și pe ulșii se întinde tăcerea rareori întâlnită în China. Toate casele sunt închise, familiile înlășuntru, iar în fața ușilor ard candelile în jurul cărora se așă hărtii roșii cu diferite inscrișții. Toată lumea se îmbracă în haine de sărbătoarea și fec. re șărac mănăncă carne, ceea ce e destul de mult pentru șărmanul, care mănăncă tot anul numai orez și verdețuri. În familii arde pe pat o lampă mică toată ziua, simbolul permanenșei familiei, lucrul cel mai de șeamă în viașă poporului chinez.

A doua zi de anul nou se sărbătoarește nașterea căinilor. Se aduce jertă lui Dumnezeu

bil de a face, ceace ar vrea să facă?

Statul și națiunea au nevoie de reforme fundamentale, pentru care trebuie un partid care impune, și care vede din capitală până la cele mai depărtate colțuri ale țării, tot ceace trebuie să se facă, care să nu gospodărească după informațiuni de culise sau tendențioase, adunate dela toți nechemășii ce fac naveta prin cabinetele ministeriale.

In capitolul „Organizarea și Sistemizarea Municipiilor Românești” autorul ne înfățișează o serie de probleme noi prin care s'ar putea mări randamentul solului, noi surse de bogăție pentru țară, drenarea și secarea bălților, punerea în cultură a unor suprafețe improductive astăzi, facerea arterelor de comunicație, șosele și căi ferate și altele, cari vor contribui toate la îmbogățirea și întărirea statului și la plasarea totală a muncii productive, a armatei de șomeri în teletuali și muncitori ce orbesc fără rost astăzi.

Di Milles, desbrăcat suflătește de haina politică, rămâne în desfășurarea gândirii lui logice: Omul care vede greșelile și păcatele premeditate ale puterilor politice ce trebuie ars; este apoi un înălțat apărător al masei mari, a acelei clase hărăzite, trase când într-o parte când în alta și regulat înșelate, care are groază de politica și administrația de astăzi.

Valoarea cărții este incontestabilă, și ea nu trebuie să lipsească din biblioteca cetățeanului care este preocupat de nevoile și binele acestui neam, iar pentru sociologi și economiști, va constitui documentul procesului social economic ce pare a se pregăti.

V. N. Pop.

Atențiune!

Am onoarea a aduce la cunoștința P. T. public, că mi-am mutat prăvălia din Str. Hirscher 23, în

Str. Hirscher No. 1.

Zilnic carne și mezeluri proaspete. Serviciu prompt și conștient.

Dorința tuturor onor. mei clienți An Nou fericit, îl rog de sprijin și în viitor

18 1-1 JOSEF KONYA.

De vânzare pan marca „Eduard Maslo”, cu tonalitate frumoasă, cu coarde duble. A se adresa la administrația ziarului. 19 1-1

un cap de porc cu gâtul, găini, pește. Capul familiei, tatăl, face trei mătâni la pământ, ucide un cocoș, cu sângele căruia se stropește fața altarului. A treia zi se sărbătorește nașterea porcilor. Se ard bani de hârtie, iar cenușa acestora se așează în fața zeului bogăției. In ziua a patra se sărbătorește nașterea rașelor, în a cincea nașterea boilor. Se aduc jertfe zeului bogăției. In a șasea zi nașterea calilor, iar în a șaptea zi nașterea omului. Se aduce jertfă tămâie pentru faptele bune.

In a treisprezecea zi se merge la morminte pentru ruga celor plecați pe cealaltă lume.

Două săptămâni după anul nou sunt considerate ca sărbători. Nu se lucrează decât cele necesare. In schimb se joacă pe bani, fapt după urma căruia chinezii suferă foarte mult. Se joacă continuu, ziua și noaptea.

De asemenea au loc diferite jocuri sărbătorești în fața pagodelor, unde se strânge lumea din împrejurimi. E un moment de bucurie colectivă. Cu acest prilej sunt scoși zeii dinăuntru pagodelor și plimbați pe străzi, așa după cum povestește pro-

Lacul Tsana

Isvorul Nilului Albastru

de maior R. E. Chissmin, ofițer englez.

Călugării portughezi au fost primii europeni, cari au vizitat, în veacul XVI, lacul Tsana. Dar de atunci încoace foarte puțini europeni au isbutit să admire minunatele maluri ale acestui admirabil lac.

Accesul până la lacul Tsana este foarte dificil, nu numai din cauza abisinenilor, cari nu prea lasă pe europeni să ajungă până la malurile sfinte ale acestui lac, dar și din cauză că el se află la o înălțime foarte mare în munții Abisinei, iar dela punctul de frontieră cel mai apropiat, Gallabata din Sudan până la lac, trebuie cel puțin șase zile de călătorie cu catări prin crețetele munților. Din Adis Abeba, capitala Abisinei, ca să ajungi până la lac, trebuie cel puțin trei săptămâni. Drumul spre lac duce prin niște văi înguste, sălbătice și pe creștete pietroase ale munților, șerpuid deasupra prăpăștiilor fără fund, printre puștile arse de soare. Deodată însă din vârful muntelui se deschide înaintea ochilor călătorului, ca o oglindă liniștită, în inderă apelor arginții. Această gigantică oglindă arginții, în întindere de 80 kilometri pătrați, este așezată într-o grandioasă și splendidă ramă a munților pitorești. Lacul Tsana se află la 12 gr. latitudine și din cauza acestei la amiază razele solare cad aproape vertical asupra lui. Căldura tropicală aici se micșorează, grație marelui altitudinii. Lacul se află la 1800 de metri altitudine deasupra nivelului mării, din care cauză clima e foarte dulce și agreabilă. Pe malurile lacului Tsana anul întreg durează o climă asemănătoare zilelor de Septembrie din Europa Med terană.

Lacul se alimentează din izvoare și râulețele munților abisineni, care în perioada ploioasă, în Iulie, August și Septembrie, se transformă în fluvii mari, a căror ape torențiale umple până la margine lacul scăzut în perioada secetoasă. După aceasta apele râulețelor scad și până în Martie, multe din ele seacă de tot.

In veacul al V-lea în Abisinia pe malurile lacului Tsana au venit grupuri de călugări sirieni Ei au fost monofiziți, eretici, expulzați din lumea civilizată de atunci prin holărarea bisericăscă din Helkedon. Acești refugiați s'au așezat pe insulele pă-

duroase, pe atunci nelocuite, ale lacului Tsana. Chiar și acuma pe insulele lacului există încă mănăstirile fondate de acești eretici, iar acolo unde nu mai sunt mănăstiri, au rămas bisericile clădite de ei și ruinele schiturilor lor.

Insula Dek, cea mai mare dintre insulele lacului Tsana, are o circumferență de 18 kilometri. Alături de ea se ridică într-o formă conică, insula Daga. Ambele se află la 11 kilometri de țărm de mal.

Până în prezent locuitorii acestor insule comunică cu uscatul dela țărmurile lacului numai cu ajutorul ploturilor făcute din snopi de trestie. Fabricația acestor ploturi (poduri plutitoare) și transportul efectuat cu ele, este un privilegiu al tribului de pescari Vaitos, de origine Hamită, veniți acolo din Asia încă din timpurile preistorice.

Până la anul 1932 pe aceste insule Dek și Daga n'a călcat pictor de european și eu am fost primul european, care în 1932, nu numai că am făcut înconjurul acestor insule, dar cu aprobarea specială a Negusului, am vizitat ambele insule mai sus menționate. Acolo este un fel de țară a călugărilor. Pe insula Daga la mănăstirea Sf. Stefan se află cavoul vechilor regi abisineni. Șapte regi sunt înmormântați acolo. Alți regi sunt înmormântați în bisericile mănăstirilor de pe insulele Kebran și Miraga, situate în părțile de Răsărit și Apus ale lacului.

Insulele, malurile lacului, văile vecine și munții sunt acoperite cu păduri seculare. In aceste păduri cresc arbori de mărmi gigantice, din familia smochinilor. Un biet european nici nu-și poate închipui dimensiunile unui astfel de gigant.

In munți, în văile și poenile din jurul lacului pasc sute de mii de anima e cornute sub supravegherea păstorilor abisineni. Toate aceste bogății sunt proprietatea mănăstirilor insulare.

In partea de sud a lacului, se ridică, oglindindu-se adânc in apele lacului, doi gra dioși munți vulcanici: Zene și Korata. La poalele acestor munți sunt cele mai bune plantații abisiniene de cafea.

In lac cresc din belșug hipopotani, iar din Nilul Albastru intră câteodată și crocodili. In deșisul papirusului, pe malurile lacului, viețuiesc pifoni de o mărime neînchipuită.

Afară pe ploturile de trestie, apele Tsanei n'au fost splăcate de bărcile cu pâanze sau cu lopeși.

Atenția europenilor se îndreaptă mai mult spre partea de Sud-Vest a lacului, locul de unde se revarsă cantități mari de apă, ce iau denumirea de Nilul Albastru. Apele Nilului Albastru, eșind din lac, trec printre malurile acoperite de lave, care sunt aruncate acolo, demult, de vulcani dispărați încă înainte de apariția Nilului Albastru. Nilul Albastru străbate aceste lave, care în unele locuri formează par' că niște diguri naturale.

Grație acestor condițiuni naturale, se poate foarte ușor regula cursul apelor Nilului Albastru și prin urmare și destinațiile Sudanului și Egiptului. Din cauza aceasta Englezii încă de trei sferturi de veac își îndreaptă toate sforțările spre stăpânirea lacului Tsana.

La 1902 Englezii au isbutit să încheie cu Negusul Menelik un tratat, în baza căruia nimeni nu are dreptul, sub nici o formă, să folosească apele lacului, fără aprobarea guvernului englez.

Prin trecerea lacului Tsana in

CINEMA „ASTRA”

Dela 6 IANUARIE

Premieră în țară. Un film criminal extraordinar. KARL LUDWIG DIEHL, BRIGITTE HORNEY

in

DOMINOUL VERDE

Cu: Alice Treff, Theodor Los, Erika v. Thellmann.

Regia: Herbert Selpin. Muzica: Gottfried Kuppertz.

Atențiune! Vine! MAZURKA. Regia: Willy Forst.

măinile Italianilor, s'ar fi nimerit acest tratat, ceea ce ar pune sub amenințare prosperitatea Sudanului, Egiptului și întreg teritoriul englez din Africa Centrală.

Traducere de

Lt. col. I. r. Iust. I. Stan.

Expoziția de tablouri Nagy Imre

Zilele acestea s'au închis expoziția din sala Redutei cunoscutului și talentatului pictor maghiar Nagy Imre, fiu autentic al satului „Zsögö” din județul Ciuc. M'au impresionat atât de mult tablourile sale, încât îmi propusesem să nu scriu nimic, până când nu-l voi fi cunoscut personal. Am fost de 3 ori la expoziție, însă de fiecare dată, era absent. Hoinărea poate, pe undeva, atras de cine știe ce miraj al naturii, sau mai bine zis, de vre-o forță robustă și reală a zbuciumului cotidian. Desprins din vigoarea satului „Zsögö”, pe care ni-l prezintă în câteva aspecte vii și tari, pictorul Imre Nagy, asta este: un titan răsărit al melegurilor natale, un volnic năzdrăvan, cu ochii aprinși pentru forță și luptă, un căutător de contraste și un admirator al zbucniilor primitive, al coloritului viu, al realității și al vieții în mișcare frământată. Nici din ceace înseamnă atmosferă, armonie, pietate, sau din ceace exprimă germanul prin cuvântul intraductibil „Gekärtheit”, nu se remarcă în tablourile d-lui Nagy. Ideea, — este adevărat — e adusă în front și încadrată în scene, în frânturi arbitrare de viață, cu multă plasticitate și relief, adeseori cu măiestrie sculpturală. Pictorul pare că vrea să strângă natura în chingile vieții cotidiene, el sfidează spațiul și orizontul, fuge de misticism și urăște visul. Săpăna pe o tehnică robustă și sigură, el își creează plăsmurile sincere, spontane, arbitrar, cu încăpățănarea unui puternic instinct de conservare personal și de rasă. E originalitate multă în tablourile și petsejile sale, firește. E și geniu, poate. Acesta însă pare a fi în față, sau într-o fază de erupție primitivă. Marea întrebare este: rămâne acest talent în faza sa actuală sau are posibilități de perfecționare. Răspunsul este foarte greu de

dat. In orice caz este semnificativ și concludent chiar, că pictorul s'a exprimat astfel; „Caut pe Dumnezeu și nu-l găsec nicăeri”. Tablourile lui Nagy Imre co firmă perfect mărturisirea aceasta. El este în căutare. Așavă-L pe Dumnezeu? Iată problema. Dar atunci el va fi mare, mare de tot.

I. Al. Bran-Lemery.

Dela safe.

Societățile culturale, cu ocazia Sf. Sărbători au avut grija deosebită, ca pe lângă misiunile de caracter religios să edifice și din punct de vedere cultural populația sătească. Astfel în comuna Vlădeni, cu deosebita grijă și stăruință a preotului AL Florea și inv. dir. I. Meiu, a Ilazi de Crăciun seara s'a dat, în cadrele soc. cult. „Astra” din loc, o foarte reușită serbare populară cu teatru, coruri și joc țărănesc. Tinerimea țărănească de ambele sexe, încadrată în soc. Sf. Gheorghe, a delectat publicul cu piesa populară „Năravuri mulieresti” și „Herghelie în gânie”, iar între acte corurile „Badea înalt și subțirel”, „De-ar fi lumea de hârtie” și „Are mama față mare”. Serbarea s'a ținut în sala festivă a Casei culturale „Astra”, de curând terminată.

In ziua de 29 Dec. tot cu grija „Astei” din loc, tinerimea studioasă din această comună a dezvoltat un foarte reușit program artistic cu piesa „Năpasta” și cântece populare.

Iată cum noul locaș de cultură al „Astei” din loc, din grija deosebită a conducătorilor cu ocazia sărbătorilor a devenit, pe lângă biserică și școală, izvor de binefăcătoare îndrumare socială și culturală a populației rurale.

Cor.

Pianină uzată, bună, se caută urgent. Informațiuni la ziar. 16 1-1

Abonații noștri, cari au rămas în restanță cu plata abonamentului, sunt rugați a ne achita de urgență restanța pentru a nu lise întrerupe trimiterea ziarului.

Direcțiunea Generală a Monopolului Alcoolului Bir. Depozitelor Județene.

ANUNȚ

Direcțiunea Generală a Monopolului Alcoolului aduce la cunoștința generală că spiritul denaturat pentru ars se vinde numai în sticle de 1 litr. și 1/2 litr. cu țărta de 86 gr. și cu prețul de 30 lei litr. afară de costul sticlei care este de 6 și 4 lei.

Sticla se primește înapoi de vânzător. Sticlele de culoare verzue sunt provăzute cu etichete și cu sigiliul Statului, aplicat pe ceara depe dop și numai în această stare vor fi vândute publicului de cei autorizați.

Prin punerea în consumație a spiritului denaturat în sticle sigilate, prețul acestui produs nu s'a schimbat, iar consumatorul are siguranța unui produs a cărei țărte este garantată de Stat, astfel că are tot interesul a cumpăra spiritul denaturat în sticle sigilate.

Deasemenea în scurt timp Administrația Monopolului Alcoolului va pune în vânzare spiritul denaturat pentru ars și în sticle de 1/4 litr.

Toți acei cari vor vinde spiritul vărsat sau cu un preț mai mare decât cel provăzut pe etichetă, vor fi pedepsiți cu amenda de lei 5.000—50.000 conform art. 89 din Legea Monopolului Alcoolului.

Serbătorirea d-lui Vaida la Cluj

Lămuririle președintelui Frontului Românesc.

În ziua Anului nou a avut loc la clubul Frontului Românesc din Cluj sărbătorirea d-lui Alex. Vaida Voevod de către organizațiile Frontului Românesc din Ardeal. La această manifestație de simpatie și solidarizare față de președintele Frontului Românesc au luat parte, pe lângă numeroși delegați și fruntași ai Frontului, d-nii Emil Hațiegan,

V. V. Tillea, pâr. Man s. a.

După ce d-l Vaida a fost salutat de corul legiunii vechi, a luat cuvântul d-l Hațiegan, subliniind rostul Frontului Românesc, care în situația de azi, este o necesitate politică. Încheie urând d-lui Vaida sănătate și putere întru izbândirea marilor idei, de care e călăuzit.

Cuvântarea d-lui Vaida

Primit cu ovații, d-l Alex. Vaida Voevod face un obiectiv și clar bilanț al activității Frontului Românesc, arătând în urmă situația acestuia în raport cu partidele de dreapta.

Face apoi o expunere asupra celor petrecute în ședința comitetului central al partidului național țărănesc din 24 Februarie anul trecut, când în urma cunoșterii incidentelor, a părăsit partidul.

În continuare d-l Vaida arată că Frontul Românesc este o mișcare, care nu are nevoie de mijloace de propagandă, căci ideea lui se găsește în sufletul fiecărui bun român.

Chestiunea fuziunii

Am primit propuneri de fuziune și pentru că se svonesc unele neadevăruri în ca să precizez situația.

Pela 20 Iunie anul trecut am discutat cu d-l Goga problema fuziunii. Eu am fost de acord. Mi s'a propus ca eu să fiu președintele general, iar d-sa vicepreședinte. Cum însă tactica mea este deosebită de a celorlalte partide politice, cum eu am alte scopuri înaintea ochilor și cum s'a discutat chestia organizațiilor, am lăsat ca să continuăm discuțiile la o altă dată. Eu am rămas pe baza proporționalității, iar ca tactică nu vreau să cad în aceeași situație ca în trecut. Vreau metode noi pentru organismul nou, care a luat ființă. Vreau să punem bazele unei organizații, care să înroleze tineretul și toate sufletele românești, iar cei ce lucrează alături de noi să nu sconteze nici un interes material. Toți să muncim pentru ca întregul neam să se căpătuiască și să trăiască într-o Românie, alta decât cea de azi.

Cum s'a creiat blocul naționalist.

Cât privește colaborarea noastră cu partidul național creștin, s'a făcut din simplul motiv că la deschiderea Parlamentului am găsit în Camera două grupări, cari stau pe baza naționalistă: Frontul Românesc și partidul național creștin. Cum acestea numai să ducă o acțiune comună în anumite chestiuni, am căzut de acord și am aprobat programul de acțiune cu mici modificări și astfel s'a realizat blocul parlamentar naționalist. Acesta numai din punctul de vedere tactic. Ei rămân organizație independentă autonomă și noi la fel. M'am înțeles cu d-l Goga, care este leader-ul acestui bloc parlamentar și el va organiza campania.

D-l Vaida în continuare arată că de o fuziune a acestor grupări momentan nu poate fi vorba. Este o simplă relație ildică, care cu timpul poate să evolueze. D-sa a vorbit apoi și a dat îndrumări de felul cum trebuie organizate cadrele.

De ce nu s'a făcut fuziunea

De ce nu se poate realiza fuziunea, - se întreabă d-l Vaida? Acest lucru trebuie bine cumpănit pentru că experiența din trecut a fost grăitoare.

D-sa desvăluie apoi rezultatul la care au ajuns fuziunile ardelenilor cu organizațiile din ochiul regat imediat după Unire.

D-l Vaida se ocupă apoi de învinuirile ce li se aduc fa ceea ce privește lansarea ideii Frontului Românesc.

De ce?

Pentru că n'am avut datele statistice necesare și pentru că în evoluția noastră de Stat în primii ani a trebuit să luptăm pentru cele mai elementare drepturi politice.

Statistica în țara noastră o avem de abia din 1930. Dar, mai mult chiar, astăzi când avem statistice, nu putem să cunoaștem datele cu privire la diferitele industrii din țară, pentru că acestea refuză să dea urmare ordinelor guvernului.

Revenind la fuziune, d-sa arată că fuziunea în colectiv este exclusă, iar individual se poate.

D-sa mai arată că și în prezent are oferte de a colabora cu diferite organizații, dar acestea nu o face din motive bine precizate.

Alegerile parțiale.

Ocupându-se de chestia can-

didaturilor în alegerile parțiale d-l Vaida spune:

La început s'a precizat că d-l Goga să candideze la Mehedinți, d-l Cuza la Suceava și eu la Hunedoara fără contracandidați. Cum, însă, ulterior am aflat că se vor pune contracandidaturi și cum eu nu urmăream demoralizarea organizațiilor mele, am renunțat să candidez la Hunedoara, pentru că sunt sigur că după rezultat, nu se sconta altceva decât să se dea dovadă că partidul național creștin este tare și că a realizat mult în scurta lui existență.

Mai era încă un motiv: eu nu voiam să candidez la Hunedoara înaintea d-lui Aurel Vlad, tovarășul meu de muncă.

Rămânea doar să punem noi contracandidați. Nam făcut-o din motive serioase. Cât privește apropierea de naț-țărăniști, nu poate fi vorba de o înclinare a noastră în această direcție. Totuși eu aștept. Noi suntem răul mare, în care se vor vărea toate celelalte rău-țări, cari duc aceleași gânduri ca și noi.

Și conțez acest lucru ca apropiat pentru că toate partidele politice sunt incapabile de reformări, pentru că toți conducătorii lor nu se pot a dața zilelor de azi și s'au deșertat de ideea care mijeste în messe. Toți au metode vechi, noi trebuie să trasăm un drum nou, ca printr-o educație sănătoasă să servim țara și națiunea românească.

D-l Vaida încheie făcând un apel la solidarizare și la perseverență în muncă, pentru ca astfel să se ridice neamul românesc din situația grea în care se găsește astăzi.

D-lui Vaida i s'a făcut apoi o frumoasă manifestație de simpatie de întreaga asistență care se afla în saloanele clubului.

Centenarul Casinei Române.

Decursul Ședinței festive

Precis la orele 11^{1/2} Maj. Sa Regele cu mare suită a sosit, venind cu automobilul dela Sinaia, în fața liceului „A. Șaguna”, unde a fost întâmpinat cu urale însuflețite de o mulțime de țărani sosiți din județ, de Junii brașoveni, de elevii școlii și de autoritățile civile și militare în sunetele Imnului regal executat de muzica militară.

La intrarea în sala festivă, ocupată de un public select, Suveranul a fost întâmpinat cu alte urale puternice, după care excelentul cor mixt al Bisericii din Cetate condus de părintele Brânzea, a executat Imnul regal.

Ședința presedată de Maj. Sa Regele, a fost deschisă de președintele Casinei Române d-l inginer I. Ioniță, care, făcând un scurt istoric al Casinei, a binevențat pe Suveran mulțumindu-l pentru marea onoare de-a asista la serbarea centenarului.

D-l prof. I. Colan, autorul istoricului Casinei, a făcut o succintă expunere a activității Casinei, caracterizând diferitele ei epoci de dezvoltare în legătură cu frământările naționale-culturale din Ardeal.

Au exprimat apoi omagii Suveranului și felicitări Casinei Române d-l Hesshaimer în numele Camerei de comerț și Industrie, d-l Șerban din Arad în numele Casinelor Române din Ardeal, și câte-un reprezentant al Casinei germane și a celei maghiare din Brașov.

De încheiere Suveranul a fost salutat de d-l dr. I. Prișcu în numele Municipiului Brașov, elogiind activitatea centenară a Casinei Române.

După ce d-l director al liceului I. Moșoiu a prezentat Suveranului spre semnare Cartea de aur a liceului, corul a cântat Imnul „Deșteaptă-te Române” ascultat în picioare de Suveran și de întreaga asistență, în care am remarcat între alte distinse personalități pe d-nii miniștri Inuleț, Al. Lăpădatu, Valer Roman și pe d-na și d-l Dr. V. Nițescu, fost ministru

Terminându-se ședința, Suveranul a plecat spre a vizita Casina Română, după care a luat parte la banchetul dela Cercul Militar.

Voevodul Mihai

decorat cu Legiunea de onoare

Mareșalul Curții Regale comunică:

În ziua de 28 Decembrie ora 12, Excelența Sa d-l d'Ormesson, ministrul Franței la București, a fost primit în audiență de Majestatea Sa Regele în prezența M. S. Marei Voevod de Alba-Iulia.

Excelența Sa d-l d'Ormesson a avut onoarea a remite M. S. Regelui însemnele Legiunei de onoare în gradul de Mare Cruce, conferite de d-l președințe al Republicii Franceze M. S. Marei Voevod de Alba-Iulia.

După aceasta Excelența Sa d-l d'Ormesson a fost reținut la dejun.

Din cercuri medicale. Dr. med. univ. Elisabeth Kovács consultă pentru boli de ochi și de piele (cozmetica!) dela 9-12 și 4-5. Brașov, Târgul Grăului No. 1. 639 1-3

Inaugurarea noului post de Radio dela Bod

Cu ocaziunea inaugurării noului post de radiofuziune dela Bod, numit „România”, M. S. Regele a adresat țării, Marți

noaptea, în primele clipe ale Anului Nou, următorul mesaj, vorbind la Radio dela castelul Peleş din Sinaia:

Deschizând noul post de radiodifuziune dela Bod, în această noapte, de Anul Nou, primul Meu gând se îndreaptă către poporul Meu, căruia, găsesc acest minunat prilej să-i fac din tot sufletul Meu cele mai calde urări pentru anul ce începe.

Să fie dat țării, să fie dat poporului, un an plin de bucurie, un an mănos și pentru toți un an de mulțumire.

Tuturor celor cari Mă ascultă în aceste clipe, le spun din tot sufletul Meu și cu toată dragostea: La mulți ani cu bucurie.

Noul post de Radio dela Bod, este unul din cele mai mari din Europa, urmând după postul dela Moscova.

După ce au fost făcute măsurători în întreaga țară, s'a dovedit că purctul Bod va putea deservi întreg teritoriul țării noastre, fapt care a determinat ridicarea postului la Bod.

Antena postului are o înălțime de 250 metri, fiind una din cele mai mari din lume. Puterea de antenă e de 150 kilowafi, lucrând pe o lungime de undă 1875 metri (unde lungi).

Experimentările de până acum au dovedit că emisiunea postului va putea fi bine auzită chiar și cu aparate mici în întreaga țară.

Informații

Instalarea noului episcop al Aradului. Data instalării noului episcop al Aradului a fost fixată pentru ziua de 2 Februarie 1936, la „Întâmpinarea Domnului”.

Catastrofă aeriană. Avionul City of Khartoum aparținând companiei engleze de navigație aeriană „Imperial Airways” s'a prăbușit în apele Mediteranei, în regiunea Alexandriei.

Bilanțul tragicului accident al avionului „City of Khartoum” este de 12 morți. Dintre aceștia nouă sunt pasageri și trei sunt membri ai echipajului avionului.

Prețul pâinei la Brașov. Asociația brutarilor Brașov anunță urearea prețului pâinei. Începând cu ziua de 4 Ianuarie a. c. prețurile diferitelor calități de pâine au fost astfel stabilite: 1 kg. pâine albă (lux) lei 10, 1 kg. pâine (cal. mijlocie) 9 lei și 1 kg. pâine neagră 8 lei.

Soc. Junilor brașoveni organizează balul Janilor în ziua de 11 Ianuarie a. c. în saloanele restaurantului „Transilvania”. Începutul la ora 9 seara. Publicul brașovean este rugat să ia parte în număr cât mai mare. — Comitetul.

Farmacii de serviciu. Dela 4-18 Ianuarie a. c. vor face serviciu peste emiază, noaptea și Duminica farmaciile următoare: Farmacia la „Biserica Albă”, Str. Voevodul Mihai, colț Str. Mihai Weiss; farmacia la „Crucea de aur”, str. Iuliu Maniu 20 a.

MULȚUMIRE

Stimate Domn, Țin a Vă face cunoscut că sunt foarte mulțumit de efectul minunat, pe care-l au aceste Tablete Togal asupra felurilor răceli, dovedindu-se ca un bun calmant.

București, 24 Sept. 1932.

L. Florescu.

Știri medicale. Dr. Ioan Pozna medic dentist și specialist în boale de gură, consultă zilnic dela 9-12 și 4-7. (Röntgen) Brașov, Strada Mihail Weiss Nr. 29. Etaj I. (Deasupra prăvăliei de ghețe Ipsen).

Buletinul Poliției.

Incendiu. În ziua de 1 Ianuarie a. c. s'a încins un foc în pământul dintre stația cfr. Timișul de jos și Timișul de sus, arzând numai frunziș și iarba uscată, pe o întindere de aproximativ 1 km. Focul a luat naștere dela scântele unei locomotive. Pagube nu s'au înregistrat, focul fiind localizat de o echipă de pompieri.

Furt. În seara de 31 Decembrie 1935 în cafeneaua Coroana s'a furat dela cuier un palton al d-lui Vasilescu Zaharia din Brașov sir. Iuliu Maniu 58.

Spargere. În noaptea de 31 Dec. 1936 spre 1 Ian. 1936, au tori necunoscuți au intrat prin spargerea ușilor în locuința d-lui Marinescu din str. Dârstei Nr. 33, unde au răvășit toate obiectele. Cum stăpânul casei și servitoarea lipsesc din oraș, nu se poate ști ce anume s'a furat. La fața locului hoșii au lăsat sculele de spargere. Cazul se cercetează.

Tot în noaptea de Anul Nou autori necunoscuți au spart gelanterul cișornicării d-lui Gultman Eugen din str. Regele Carol Nr. 40, de unde au furat ceasuri în valoare de 30.000 lei. Marfa a fost asigurată în sumă de 10.000 lei.

Corpul portăreilor Brașov.

Nr. 5314-1935

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziunii No. G. 14820-1935 a judecătoriei de Ocoi Brașov în favorul reclamantului Baranya Gheorghe Brașov repr. prin avocatul dr. Kiss Kalman din Cernatu, pentru încasarea creanței de lei 7956 și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Ianuarie 1936, la orele 12 p. m. la fața locului în Brașov Str. I. G. Duca Nr. 88, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară opt sobe de teracotă, diferite mărimi și diferite culori, în valoare de lei 10.000.

În caz de nevoie și sub preț de strigare.

Brașov la 18 Decembrie 1935,

Indescriabil portărel.

Pentru REUMATICI, nevralgici, artritici, TOGAL este medicamentul ideal.

Togal

O cură cu tablete TOGAL e remediul ideal al reumatismului și nevralgiilor.

